

der fandt Sted 1920, var egnet til at være Maal for Skat, men at den ikke var uegnet dertil. Naar man læser den Ekstrakt-afskrift af Over-Skyldraadets Skrivelse igennem, der er trykt som Bilag til Lovforslaget, ser man, at Over-Skyldraadet har været i højeste Grad betænkeligt ved den Maade, hvorpaa Grundene nu er blevet vurderet, og den Benyttelse, man nu vilde gøre af Vurderingerne, men man er naaet saa vidt, som det ogsaa er blevet fremhævet, at Flertallet har udtalt, at Vurderingen ikke var uegnet, og man har saa taget det for gode Varer og er nøjedes dermed, men man er dog ligesom ved Ordningen af Vurderingen blevet betænkelig ved, om man, naar man nu skulde bruge disse Vurderinger som Skattegrundlag, var paa den rette Vej. Man har villet gøre forskellige Forandringer i Vurderingsmaaden, formodentlig i Haab om derigennem at komme til et bedre Resultat; man har navnlig tænkt paa dette, at man har to af Kommunen valgte Vurderingsmænd og derefter et Skyldraad og et Over-Skyldraad som tredie Instans. Derigennem skulde man kunne naa en større Sikkerhed. Vanskeligheden er imidlertid, at hverken Vurderingsmændene, Skyldraadet eller Over-Skyldraadet i Virkeligheden kan bedømme, hvor meget Grunden er værd; i Virkeligheden gives der ved Vurderingen kun et Billede, saaledes at i nogle Tilfælde nogle bliver mere fornøjet med det, andre mindre fornøjet med det. Man ser f. Eks. her i København, hvor færferdeligt Værdierne svinger. Tidligere laa Centrum vel nok ved Kongens Nytorv, og Værdien af de Ejendomme, som ligger paa Østergade, var umaadelig stor, længere ude ad Vimmelskafthed og Frederiksberggade tog Værdierne af. Nu er Raadhuspladsen for en stor Del blevet et nyt Centrum, og de Ejendomme, som ligger derude, er steget overordentligt i Værdi, eller antages i alt Fald af Kommunen at være steget i overordentlig høj Grad. Naar man spørger paa, hvad Grunde ude i det gamle Jernbaneterræn koster, viser det sig, at det er helt andre Værdier, end man nogen Sinde før har antaget. At Grunden til et Hus som „Axelborg“ kostede meget, kan man ikke undre sig over, det ligger jo paa en meget fremtrædende Plads, men jeg har haft Lejlighed til at spørge, hvad Grunde, der ligger længere tilbage i Terrænet, koster, og der blev svaret 1 300 Kr. pr. m². I Anledning af det samme Byggeforetagende har jeg spurgt om Prisen paa Grunde et andet Sted, nemlig ude i Grønningen, i nær Tilslutning til Bredgade, altsaa ikke saa forfærdelig langt fra Kon-

gens Nytorv, som var det tidligere Centrum, og dér kunde man købe Grunde til 60—70 Kr. pr. Kvadratalen, altsaa 150—200 Kr. pr. m². Hvorledes skulde det være muligt at inddele København med de mange forskellige Ejendomme efter saadanne Yderpunkter og finde Grundværdien, naar man slet ikke ved noget som helst andet end, at Ejendommens Værdi er saa og saa stor, og at der ligger nogle ubebyggede Grunde hist og her. Det forekommer mig, at man er inde paa noget saa vanskeligt, at det vilde være langt, langt bedre at blive ved de Ejendomsskatter, vi havde, og ved den Ejendomsskyld, vi nu lever under.

Der staar i Lovforslaget, at Vurderingsmændene ikke maa være gejstlige Embedsmænd eller Personer, der er over 60 Aar gamle, andre skal derimod modtage Hvervet. Er det nu rigtigt, at gejstlige Embedsmænd ikke kan være Vurderingsmænd, hvis det er noget, som alle Mennesker er født med, saaledes at det er et Ombud, man er pligtig til at paatage sig. Var det ikke meget rimeligere at gaa noget videre og sige, at Embedsmænd ikke kan være det. Man siger jo ellers, at Embedsmænd ikke maa paatage sig andre Forretninger; men hvorledes kan man den ene Gang give dem et Tilhold om, at de ikke maa tage andre Forretninger, og i andre Tilfælde komme med Loven i Haand og sige: Det skal I paatage Jer, det er et Ombud, I er ikke 60 Aar. Er det ikke muligt, at man kunde tage noget Hensyn til, at Folk sagde: Det forstaar jeg mig ikke paa, det kan jeg ikke indlade mig med. Det er dog ganske ejendommeligt, at Kommunen har den Ret, at den skal kunne sige til en Mand: Du skal nu bruges til at vurdere, og han saa siger: Jeg kan det ikke, jeg ved ikke, hvordan det er, men alligevel skal man kunne sige: Du skal sammen med den Vurderingsmand gøre det. Det forekommer mig, at det vilde være heldigere, om man fik nogen Forandring her. Det kan godt være, at det ser ud, som det af mig paapegede var noget, der slet ikke var nogen egentlig Berettigelse i. Men lad os da se: Hvorledes gaar det for Øjeblikket? Man kan her i København finde ret mærkelige Tilfælde. Jeg har været Vurderingsmand i et Distrikt og har haft tre forskellige Kolleger. Den ene var Stabssergent ved Ingeniørerne; han havde aldrig ejet nogen Ejendom, men han havde set paa Ejendomme, og han kendte Lejlighederne i Distriktet, han kunde altsaa lige saa godt være med. Den anden var Urtekræmmer, han ejede den